

Emre Alıcı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.06.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Bir Ben Var Benden Öte..

Şimdi beni anlamayı beklemiyorum,
Çünkü ben de beni anlamıyorum,
Şu ara değil sadece,
Doğduğumdan beri anlamadım beni.
Bu bir yaşam tarzı değil,
Prensip mi? -hiç değil.

Sadece kafama göre yaşama isteği, biraz anı yaşamak belki de akışına bırakmak.
O yüzden anlaşılmadım işte,
Düzene uymadıkça düzenbazlıkla suçlandım.
Anlamayı beklemiyorum beni,
Çünkü ben de anlamadım beni..

19 Mart 2013 * 01:04 * Konya

Emre Alıcı

Deli.

Kendine kendine konuşma mevzusu..

Toplumun `` deli `` diye yaftaladığı muhabbet işte.

Burada da topluma uyum sağlayamayacağım çünkü; bence öyle değil, insan kendi kendine konuşmaya başlıyorsa artık içi dolmuştur taşmıştır ve insan en güzel kendini dinleyebilir.

Bazen rahatça kendini dışarıya vuramayan insanın dert ortağıdır içi.

Öyle ki kendini dinlemeyi bilmeyen insan çoğu zaman başkalarını dinlemekten yoksundur.

Bırak toplum seni deli sansın ama sen deli değilsin onlar fazla akıllı (!) ,

Ya da bırak deli ol, onlar sakınsın.

Şöyle de bir gerçek var ki; insan kendi kendine konuşarak alır önemli kararlarını.

Dostuna, arkadaşına, sevgiline anlattığın şeyler sadece senden belirli şeyleri götürür ama getirmez.

Ya iç sesin?

Ya sen?

Ya benliğin?

İşte seni asıl cevaplayacak olan, sana yol gösterecek olan sensindir.

Kendi kendine mi konuşuyorsun?

Rahat bırak için seninle konuşsun.

Toplum sana `` deli `` desin.

Unutma;

Bazen, o kırk akıllı etmiyor bir Sen.

19.03.2013 * 17:01 * Konya

Emre Alıcı

Diplomasız İşsiz.

Bir okul bitirmek..

Üniversiteden mezun olmak..

Uğraşlarla, emeklerle geldiğin, günü geldi ağladığın günü geldi sızladığın yerden çekip gitmek.

Düne kadar öğrenci dediğin kendine şimdi mezun(?) demek.

Diplomasız İşsiz bir yerde.

Dolmuşu binerken bile öğrenci diyip dememekte tereddüt etmek.

Şanki mezun olduğun anda para kazanıyormuşsun gibi bir algıyla bakılması sana.

İç seslerine söz geçiremediğin haller işte bunlar,

Boşluk..

Koca bir boşluk.

Kendini tanımlayamadığın bir sığata sahipken şimdi, nasıl yaşanır düşünmek.

Sanki mezun olunca her şey bitiyor mu diyip düşünmek,

Hayata attığın 1 adım bile değilken bu durum.

Hayırlısı olsunu alışkanlık haline getirmek,

İşte şimdi bunları yaşamak.

İçinden geldiğince, çıkmazda yol almak.

Not:2012-2013 Selçuk Üni.Hukuk Fakültesi Mezunlarına İthafen

28.06.2013 * 00:28 * Konya

Emre Alıcı

Hayat..

Hayat ne kadar garip değil mi?

Anlık ve basit.

Oldu bittiye gelecek kadar sıradan.

Anlamlandıramayacak kadar da şüphe dolu.

Misal düşünelim, kıt kanaat biriktirdiği parayla, bir heyecanla yıllardır düşlediği tatlıcıyı açan adamın, şeker hastası olduğunu öğrenmesi ve bir daha tatlı yiyemeyecek olması nedir?

Veyahut kitap sevdalısı bir adamın kütüphanesinden kitap seçmeye çalışırken dolabı üzerine devirmesi ve yaşamını yitirmesi?

Hayat demiştım size, sıradan ve basit.

Yarın çok uzak, dün ise geçmiş.

Ya bugün?

Bugün çoktan harekete geçmiş.

Biz neredeyiz?

Neresindeyiz bu yaşamın?

Çok takılma,

Tadını çıkar bu anın...

18.02.2013 – 22:57 * Konya

Emre Alıcı

İçsel Duygu Haykırışlarım 1

Benim derdimi anlatmaya ihtiyacım var, fazlaca da iç dökmeye,
Ya da kendi kendime durup düşünürken ağlamaya, yitip gitmeye.
Ne dersin belki sigaraya başlarım ha?
İçkinin dibine de vurabilirim.
Az biraz birikmişim var günlerce ayyaşlık yapabilirim.
Sigarayı da içsem günde 1 paket belki yıllarca içebilirim.
Serdim var benim.
Dertsiz olmakla var bazen, çok dertlenmekle de aynı şekilde,
Gerçi bulmak istedikten sonra kime ne?
Anlatmamı isteme,
Zaten bir şey de yok görünürde,
Tek gerçek benliğim,
Gerisi hikaye,
Dert mi demiştin?
Yalansa söyle,
Doğrusu mümkün mü?
Mümkünse nerde?
Ben bitiyorum içten içe,
Kimse görmüyorsa böyle,
Karanlıkta ağlamalıyım yine,
Şu köşe biraz iyi görünüyor,
Göz yaşlarım akar gider şöyle.
Oh be.
Derde düşüp çıkmak da bir mesele.
İç sesime kulak verdim,
Her ne ise.

01.03.2014 - Kadıköy

Emre Alıcı

İçsel Duygu Haykırışlarım 2

uyku tutmadı değil mi?
kafanda çalan borazanlar susmadı, bu gece de.
yardım eli mi aradın sanki böyle?
-hayır! dediğini duyar gibiyim.
üzülme!
derdi hemen atsan insan denmezdi yüzüne.
ağla ilk önce,
mağrur gözlerin buğulu bir hâle bürünsün.
başının ağrısı göz kapaklarına vurmaya başladığı vakit;
işte anlıyorsun.
sessizleş!
kalabalıklar içinde,
kimsenin göz yaşından yakın olamadığını hisset önce,
sıcaklığını yanaklarında var et,
bitti mi?
belki de.
son mu?
asla!
günden güne yitip gidecek seninle.
bitecek mi?
elbette!
sorma şimdi,
yaşa öylece.
kendince.
senden başkası yok.
unutma!
kimse!
hiç kimse!

27.12.2014 - 15:46 - Kadıköy/İstanbul

Emre Alıcı

Kadınlar..

Kadınlar..

Aslında günlerini kutlamamak için 1 yıl boyunca uğraştığımız varlıklar.
Kimi tarafından şiddet gören, kimi tarafından korunmayan, kiminin sevmediği, kiminin de önemsemediği Kadınlar..

Yılda 1 gün mutlu edebilir miyiz düşünceyi içindeyiz ne yazık ki.

Boş bulduğumuz bir 8 Mart'ı Kadınlara ayırarak sözde "pozitif ayrımcılığın" dibine vuruyoruz.

Kuru bir kutlu olsun sarıyor dilimizi, bir nevi pelesenk hali bu.

Geçen sene de öyle yapmıştık çünkü.

Daha önce de öyle olmuştu falan filan.

Kimimiz daha kıymet veriyor; çiçekler, çikolatalar bilmem ne!

Erkek adam yapar mı onu yahu?

Kutlu olsun neyelerine yetmemiştiniz?

Zaten kendilerine ait günleri var, bak bizim Erkekler günümüz var mı?

Yok!

Hâlâ bir üstünlük peşindeyiz.

Kadınlar..

Değerleri asırlardır bilinmemiş, bilinmeyecek olanlar.

Sevgi istedikçe, farklı şeylere maruz kalanlar.

Ana, bacı olunca iyi de; karı, kız olunca her türlü pisliğe layık olanlar.

Kadınlar..

Bir güne sığdırılmış mutluluklarıyla var olanlar; buna mecbur bırakılmışlar.

Erkek eve para getirir, sen çocuğuna baksınlar, yemeği yap, bir de; çamaşırı yıkasınlar..

Her şeye rağmen, mutlu edenler, mutlu olanlar.

Bir gün değil, her gün kutlu olsun.

Varlığınıza şükür olsun.

Konya - 02:13 - 08.03.2013

Emre Alıcı

Konya'ya Veda.

Sana ne demeliyim Konya, sana nasıl konuşmalıyım?
Benden götürdüklerini mi anlatmalıyım
Yoksa bana kazandırdıkların için teşekkür mü etmeliyim?
Buna da sen karar verme Konya.
Bırak gönlümden geçeni aktarayım şuraya.

Veda..
Gönlümden geçen birkaç kelime işte.
Çokça yaşanmışlık ve bir o kadar da keşke.
İyi ki'ler hep var zaten.
Orada bir yerde.
Şimdi ne olacak diye soruyorum?
Nasıl ilerleyecek hayatım?
Hani sana alışmayacaktım?
Ben nerede hata yaptım?

Bir "olsun"a sığınıyorum şimdi.
Boşvermişlikle, rahatlamanın birleşmesi.
Kafamda atamadığım bir gelecek endişesi,
Kulağımda ince bir tını,
Ve sensizliğin sesi.

Hayallerime vurduğun ketleri demeyeceğim sana Konya,
Canımı sıktığın geceleri içime atacağım,
Hele ağlamalarım..
Onları da yok sayacağım.
Bendensin be Konya.

Acıtan anılarıma yoldaşlık ettin Konya,
Sana bağladığım dilekler içinde bitirdin beni,
Ya tutarsa dediğim hayallerde vurdun hep,
Aıştım nasılsa,
Çare: Olsun demek.

Büyüttün beni Konya,
Ergen sevdalarda kaybolmuş ruhumu zenginleştirdin,
Günden güne var ettin beni,
Kendimle konuşamadıklarımı yaşattın bana,
Sağ ol be Konya.

Sana gelirken neyle geldim hatırlamıyorum bile,
Ama giderken canlanan zihnimin farkındayım,
Bir yanımsa hep sönük kalacak,
Arayacağım seni Konya.

Kendine iyi bak Konya,
Efsunlu gözlerini mağrur bakışlarında sakla,
Unutma.
Ne olursan ol gel diyen bir anlayışla,
Çağır yanına.
Kucakla.

Her Şey için teŐekkürler Konya,
İyi ya da kötü, bir Şeyler var Őuramda,
Bizlere yaŐattıklarınla,
HoŐça kal Konya,
Yürekten gelense,
Koca bir eyvallah.

Sana nefretimi döküğüümü düşünme sakın Konya,
Olanı anlattım benden yana,
İçime atsaydım olmazdı,
Bu sefer affet,
Malum gidiyorum,
İsmi de: VEDA.

Emre Alıcı

Sanatsal Duygu Haykırışlarım 22

Sabahın körünü seni düşleyerek getirmek kadar güzel bir şey var mı ki daha?
Camdan dışarı bakarken güneşi sende hissetmek..
Hafif bir de yaz esintisi varken hala..
Tenimde gezinen..
Sen sanarak..
Sen(!) iken aklımdaki tek düşünce,
Aralanıyor yavaşça perde,
Hadi buyur sende sahne!
Burayı anla sadece,
Ben 'Seni Seviyorum'.!
İşte bu iki kelime..

15.08.2010 - 05:50 - Bozüyük

Emre Alıcı

Sanatsal Duygu Haykırışlarım 23

Sizler.

Sizler ileri dünyanın yanılısamaları, zahiriye kanmış bir ömür yoldaşları.
Sizler belli belirsiz bir hayatın noktaları, ünlemlere gebe bir hayat tohumları.
Sizler kendi varsayımlarıyla yaşamış masalsılar, hikayeleştirilmemiş bir ömür yorgunları.

Sizler acı hatıralarını sineye çekememiş kaçaklar, biçare sabır yoksunları.

Bizler mi?

Bizler, zoru görünce kaçanlar, düzene ayak uydurmuş sistem çarkları.

Bizler, düşünmekten ziyade konuşma çabasında olan hayat kaçıkları.

Bizler, hayatını düşünmekten kendini alamayan bencillik varsayımları.

Bizler, alelade yaşamdan mutlu birer insan kopyaları.

Ya onlar?

Onlar, bizleri kötü yola sürükleyen cesaret haylazları,

Onlar, denemelerini üzerimizde yapan güç odakları,

Onlar, zaferlerini bizimle kazanan ego manyakları,

Onlar, hegemonyalarına bizleri esir etmeye alışmış ömür tutsakları.

Herkes...

Herkes, bir döngünün içinde var olan silinmiş hayatları,

Herkes ki, sürdürürken yaşamı kaybolmuş hatıraları,

Herkes bir bütün içinde yalnız yaşanmışlıkları,

Herkes mi?

Herkes de gitti,

Kapat ışıkları.

19.02.2014 – 15:45 – Mecidiyeköy

Emre Alıcı

Sanatsal Duygu Haykırışlarım 1

Nedenini bilemediđim ıssız dűřler,
Uçurumun kıyısındaiken neden hep bana 'dűř' der?
Yoksa istemez mi beni bu rűyada?
Yerim yoksa bileyim ben bu dűnyada...
Var der bilirim sorsam,
Ne değişir bilmem sormasam?
Tatlı bir hayalse bu yaşanan,
O zaman bırakır daha fazla yaşamam...
Olűm műdűr buhran yaratan mısralarımda?
Yoksa yalnızlık mı sözcűklerimin arasında?
Hala hayalse bu anlamadığım yorgunluk,
Demek gereksiz değilmiş bu durgunluk...
Madem derim giderim burdan,
Konuşurduk ya hani ordan burdan,
Aramam sormam elbet kapanır bu sayfa,
Dönűp gittiđimde arkama bakmadan...
Hala yazıyorum bak içten gelerek,
Gitmem belki gelirsen bana dön diyerek,
Ama yapmazsın seni bilirim,
Sensin benim hayatımdaki tek dileğim...
E sonuna geldik iřte yűrek sızlar,
Dem vurur kalbime çoktan azlar,
Üstűnden çok bahar geçti çok da yazlar,
Kendine iyi bak derdimin mutluluk abidesi...

(23.05.2010 - 13:39 - Konya)

Emre Alıcı

Sanatsal Duygu Haykırışlarım 10

Merhabalar...

Siz, siz evet size demiştim, sesim gelmedi mi?

Galiba beni duymadınız, bakar mısınız?

Biraz, biraz da küstah mısınız?

Belki de siz de bunun farkındasınız...

Yine de biraz bakar mısınız?

Konuşmak istedim sizinle, bir şeyler paylaşalım,

Yüreklerimizi koyalım ortaya birbirimize yanaşalım,

Beni dinleyin de sizinle anlaşalım...

Kalbiniz, sizin de kalbiniz aç mı sevgiye?

Peki duruyoruz da daha niye?

İnanın bana beklemek de çok kötü iyiden iyiye...

Biraz daha bakabilir misiniz bana?

Çok ileri gittim galiba ilk konuşmamda,

Biliyorum birden içimdeki herşeyi söylemem yanlıştı,

Ama ben sizi gördükçe aklım iyice karıştı...

Biraz daha bakar mısınız yüzüme öyle?

Bu sert duruşun altında öyle güzel biri var ki öyle hoş ki o öyle,

İçime huzur verir, asi bakışlarınızın altındaki tatlılık böyle...

Neden peki bu beni takmamazlık, neden bu vurdumduymazlık?

Biraz daha kalın lütfen biraz daha bakın bana,

Dinletemiyorum değil mi kendimi hala?

Size her şeyimle gelmişim ben oysa...

Son bir kez daha bakar mısınız giderken?

Arkanızı dönüp usulca ve sessizce,

Kendimi anlatabilir miyim ben size?

Bir şekilde...

Yok artık olmaz değil mi?

Sağlıcakla kalın hayalimdeki aşk perisi..

09.06.2010 - 00:23

Emre Alıcı

Sanatsal Duygu Haykırışlarım 11

Ağlamaklıyım dünyanın durduğu bir anda,
Yalnız başımayım ıssız bir zamanda,
Ben burda dururken, sen başka bir yanda,
Şimdi senle ben biz olabildik mi?
Aslen halim pek bir sıkıntılı,
Biraz deliyimdir, biraz da takıntılı,
Bu bir ilişkiyse eğer çok çalkantılı,
Şimdi senle ben biz olabildik mi?
Aradığımda yanımda değilsin,
Sevdiğimi söylesem umursamaz gidersin,
Sana göre bu dünyada bir sen varsın, kendinsin,
Şimdi senle ben biz olabildik mi?
Durup düşünürüm bundan sonra,
İstersen çekip giderim meraklanma,
Ama aşk bu hemen biter sanma,
Şimdi senle ben biz olabildik mi?
Biz bana karşı olup yaşadık,
Ne ben sende, ne de sen bende taşardık,
Hani bir olup dağları bile aşardık?
Şimdi senle ben biz olabildik mi?
Kalbim hep senindi bilirdin,
İzlediğim en güzel aşk filmiydin,
Güzel de oynadın, güzel de bitirdin,
Senle ben hiç biz olmadık ki...

12-13.06.2010 - 23:30-14:21 - Konya

Emre Alıcı

Sanatsal Duygu Haykırışlarım 12

Yorgun bir gecenin yine sabahındayım,
Akşamdan kalmayım biraz, yorgan altındayım,
Gözlerimi, gözlerimi açmak istemem şu anda,
Bilirim şimdi sen yoksun yanımda...
Ben de isterdim sabah erken kalkıp bir kahvaltı hazırlamayı,
Uyuyan haline bakıp, sana tekrar bağlanmayı,
Ama her ne kadar düşlemeye çalışsam da,
Bilirim şimdi sen yoksun yanımda...
Hayat suyum, sevgilim, can yoldaşımdın benim,
Hani sen biraz benimdin, ben de biraz senin,
Şimdi seni ararım ancak hatıralarda,
Bilirim şimdi sen yoksun yanımda...
Zaman alır götürür, derdin ya bizi hani,
Bunu hep bilinçli söyledin, değil mi?
Ben bunları da zorluk çektim anlama da,
Bilirim şimdi sen yoksun yanımda...
Kendimi sende bulduğumu sanıyordum ben hep,
Ben hep senden ummuştum biraz da olsa medet,
Şuan çıksan gelsen aslında yine ararım da,
Bilirim şimdi sen yoksun yanımda...
Hayal değildin sen benim en güzel yaşadığım,
Yaşadıkça bağlandığım, bağlandıkça kopamadığım,
Artık bitti işte sen de koptun da,
Bilirim şimdi sen yoksun yanımda...

15.06.2010 - Konya

Emre Alıcı

Sanatsal Duygu Haykırışlarım 13

Gecenin karanlığında çıkagelmiş bir sevgilisin sen benim için,
Bu karanlıkta nurlu bir ışık hüzmesi gibi aydınlattın hayatımı,
Seni gördükçe içim rahatlar,
Bana hatırlattın aslında geri kalanımı...
Sende bir şeyler var beni sana bağlayan,
Sana güvenip arkamı dönmemi sağlayan,
Sen, sen çıkageldin hayatıma...
Sen benim hayatımın sürprizisin,
Beklenmedik...
Aniden beliren...
Sen aslında yüreğimin dışı vurulamamış, saklı kalmış cennetisin,
Yüzüne baktığımda içime dolan huzur,
Beni benden alan gülüşünle,
Sen benim hayatımın amacısın...
Kendimi sende hissedilmenin tadı,
Koydum şimdi aşk galiba bunun adı,
Yaşanmışlara sünger çekip, dik durabilmek (!)
İşte bu senle birlikte olabilmek...

15.06.2010 - 23:57 - Konya

Emre Alıcı

Sanatsal Duygu Haykırışlarım 14

Kendi başına biçare oturmak kadar ilginç bir hayat,
Sorgulasam da bir tazeliği yok, çok bayat,
Bugüne kadar yaşadıklarını teker teker say ve at,
Beni biraz dinleyin heyhat (!)
Derbeder olmuş bir yüreğin kıyısında ben,
Seni arıyorum evet, nerdesin sen?
Belli değil mi işte yok senden bana gelen?
Bilirim orda yok beni bir dinleyen...
Nedensiz bir çıkmazın içindeyken bu yaşananlar,
Hayatta hep olmuştur dertlerden aşınanlar,
Sana bana gülüp geçip onlara kananlar,
Şimdi orda mısınız bizi aldatanlar?
Nadiren gökyüzüne baktığım bir akşamdayken,
Bugün de yatmayı düşünmüşken erkenden,
Yine beni yalnız bırakmazsın manen,
Ama hep benim olur musun bilmem...
Dertler, sıkıntılar bir bir üzerime gelmekte,
Ben dar ağacındayım, boynum da ilmekte,
Ölümümün geldiğini herkes biraz bilmekte,
Çare olur mu böyle durup beklemek de?
Zor geliyor artık yaşamın uçlarında davranmak,
Kimini aldatıp, kimine yaranıp, belki biraz marjinal olmak,
Durup düşünmeyi bırakıp biraz da saçmalamak,
Buna mı denir yoksa kaçamak?
Kendi başına kalmak kadar güzel bir duygu varken,
Pencerem açılmış rüzgar bedenimi sararken,
Üzerime gelen dertler koça koça dağlarken,
Şimdi gördüm ben seni ağlarken...

Emre Alıcı

Sanatsal Duygu Haykırışlarım 15

Ölüme yaklaştığını hissettin mi hiç iliklerinde?
Yüreğin burkuldu mu her bir sözde?
Yine de verdiğin değer her şeyin önüne geçti mi?
O senin yüzüne doğru küfrettiğinde...
Ölüme hiç yaklaştın mı sen?
Sevgiyi, saygıyı, değeri hiç düşünmeden,
Çekip gitmek buralardan aniden,
Hiç kimseyi hiç bir şeyi bir an olsun dinlemeden...
Ölümü sevmek (!) işte tam bu anda,
Ona bağlanıp çöküp durmak diz kapaklarında,
Bir kurtuluş yolu aramak son fasılda,
Tam da kalbinin ortasında...
Ölümü istemek her şeyden çok,
Yapacak bir şeyim kalmadı ya da zaten yok,
Gözyaşlarımı durduramıyorum halim de buhranlı,
Dünyam da işte bu anda karardı...
Evet evet ölümden benim tek çarem,
Yapmaya kudretim olsa durmam da zaten,
Gelse de canımı almak istese bir güç,
Dur (!) bir dakika nereye asla ve asla demem...

21.06.2010 - 00:40 - Konya

Emre Alıcı

Sanatsal Duygu Haykırışlarım 16

Kahır çeken bir çocuk masalıyım ben,
Bir varmış bir yokmuş diyorum yok bir neden,
Hiç rahat değilim şuan ne ruhen ne de bedenen...
Hep kandırdılar beni küçükten beri,
Bu masal bir ileri giderdi bi de geri,
Şimdi bırak, ne zamanı ne de yeri...
Okudukça değil yaşadıkça anladım gerçeği,
Rahatlıkla çözüyorum artık her şeyi,
Çözdükçe de önemsemiyorum ki ben hiç bir şeyi...
Şevdikçe yüreğimi burkuyor bu masal,
Okumak da istemem aslında acılar asıl,
Mecburdur yaşamak bu son fasıl...
Sonlarına gelince rahatlıyorum belki,
Çözdüm her yerini etrafıca okudum, belli ki,
Şimdi anlıyorum bu masalın yazılış sebebini...
Okurken ne de çok şeyler yitip gitti,
Yaşananlar beni hep bir kenara itti,
Madem bu bir masaldı sonu geldi o da bitti...

21.06.2010 - 00:50 - Konya

Emre Alıcı

Sanatsal Duygu Haykırışlarım 17

Saat yarımı geçmiş hayatımda,
Düşünceler allak bullak olmuş, her şey kafamda,
Kuruyorum kendime sevgi ve barış dolu bir dünya,
Kimse gelmiyor, olmuşlar saatli bir bomba (!)
Fikirlerim çok yoğun acı çektiğimde,
Ne biçeceğim belli aslında ne ektiğimde,
Yürümek istiyorum şuan sessiz ve kederlice,
Ama anlamıyor kimse kaldım çaresizce...
Nazik bir dokunuşa ihtiyacım var biliyorum,
Tanıyorum kendimi evet bunu istiyorum,
Neden yaşmıyorsunuz bu yana?
Dinleyin 2 dakika ben kime diyorum?
Hani mutlu, mesut yaşanacaktı?
Sevgiyle dolup sevgiyle bakılacaktı,
Sözler unutuldu, kalpte çok kanlar aktı,
Bu da bir hatıraydı geçti ve yandı...
Soluk soluğayım karanlık ürpertir beni,
Hiç kimseyi düşünemiyorum ki nasıl düşüneyim seni?
Acı çekiyorum artık anlayın dediğimi,
Hüzünle başlayıp mutlu biten iyi bir son değil mi? !

21.06.2010 - 01:00 - Konya

Emre Alıcı

Sanatsal Duygu Haykırışlarım 18

Laf olsun diye konuşuyorum şuan,
Oturuyorum bir parkta, bir kamelya içerisinde,
Ayaklarımı uzatmışım...
Hafif bir de rüzgar esmekte...
Kuşlar ötüyor...
Belki insanlar birbiri için burada...
Benim için önemli olan bunların hiç biri,
Ben arıyorum seni,
O, şen şakrak halini...
Sebep sorma bana, sevdim bir kere,
Kopamam ki ben olur olmadık yere...
Yine aklımdasın düşünüyorum seni,
Bakıyorum fotoğraflarımıza, inceliyorum da resimleri,
Sensiz ne yaparım diye düşünmekten de alamadım kendimi...
Şimdi yoksun...
Ben ne yapayım sevgilim?
Yoksun işte sana daha ne diyebilirim ki,
Bam telimin kararsızlık nedeni,
Ben sana daha ne diyebilirim,
Sevgimin hayatsal gayesi...

Mayıs 2010 - Konya

Emre Alıcı

Sanatsal Duygu Haykırışlarım 19

Oyunun kurallarını ben koymadım..
Ben yapmadım..
Ben çıkartmadım..
Lütfen beni suçlamayın!
Birileri çizmiş hayatımızı,
Oynuyoruz işte, yaptık rol paylaşımını,
Birileri mutlu olsun diye yaşamaktan bıktım artık,
Ben kendim için varsam; sen de kendin için varsın,
Lütfen daha fazla suçlamayın!
Hadi şimdi yürüyelim desek, koşsak gitsek uzaklara,
Arkamızdan bir ton laf,
Düşürürler tuzaklara...
Bilemediğim sorduğunuz soruları,
Zaten hiç cevaplamazdım ben bunları,
Ama hep bir beklenti içindeydiniz,
Lütfen daha fazla suçlamayın!
Bu oyun içinde ben bir figüran,
Hiç kimse sormaz nedir senin davan,
Dinlemezler beni hiç bir zaman...
Birileri oynasın, birileri eğlensin,
Sırtımızdan para kazananlar bırakın gebersin,
Siz sadece kendiniz olun ve kendiniz gibi yaşayın,
Ve ondan sonra gelin, beni suçlayın!

30.06.2010 - 16:10 - Konya

Emre Alıcı

Sanatsal Duygu Haykırışlarım 2

Vurgun yemiş gökyüzü yağmurdan,
Ama sormamış ona sebebini...
Neden diyememiş bakmış ardından,
Üstelemeyeyim demiş en iyisi...
Karartmış kendini adına gece demiş,
Ama pek dayanamayıp açılıvermiş...
Üzmek istememiş ondan gündüzü bekleyenleri,
Aydınlık olduğunda işini görenleri..

(24.05.10 - 22:31 - Konya)

Emre Alıcı

Sanatsal Duygu Haykırışlarım 20

Yalnız başına kalmak, hayal değil benim için,
Tek başıma ağlıyorum için için,
Kimse gelmez, sormaz neden n'için,
Ben zaten yalnızım daha fazla zorlama (!)
Pencereden bakıyorum, mutlu insanlar var çevremde,
Aile, dost, akraba hepsi aynı evrende,
Benim uzayım farklı arkadaş, yok bende kimse,
Ben zaten yalnızım daha fazla zorlama (!)
Haydi gel takıl dersin ya bana,
Haydi takılalım...
E şimdi ben buradayım, seni bulamadım,
Anladığım tek şey yine yalnızım,
Ben zaten yalnızım daha fazla zorlama (!)
Mutlu olmayı ben de isterdim,
İki insan görmeyi, onlarla takılıp eğlenmeyi,
Ama olmadı yapamadım...
İsteyemedim hiçbirini...
Ben zaten yalnızım daha fazla zorlama (!)
Ben mutlu muyum sanıyorsun yalnız başıma kalmaktan?
Aklımdaki binlerce hayalin konusu geçiyorken mutlu olmaktan?
Beni anlamadığın taraf işte bu noktada,
Ben zaten yalnızım daha fazla zorlama (!)
Odamda oturuyorum, duvarlar üzerime gelmekte,
Yalnızım çünkü...
Bunu duvarlar bile bilmekte,
Ama artık beni bunlar eğlendirmekte,
Ben zaten yalnızım daha fazla zorlama (!)
Kan çanağı olmuş gözlerim, ağlıyorum,
Neden böyle diye saatlerdir kafa yoruyorum,
Bir çare mi arıyorum yoksa bulamıyor muyum?
Ben zaten yalnızım daha fazla zorlama (!)
Kim için, ne için, neden yaşadığımı sorgulamaktansa,
Yalnız kalırım demiştim,
Bunu da çok istemişim...
Oysa...
Yalnızlık çok ağır geldi bana,
Hafife alma...
Yalnız kalmak istemiyorum ol yanımda...

30.06.2010 - 16:31 - Bozüyük

Emre Alıcı

Sanatsal Duygu Haykırışlarım 21

Durup sorgulayınca buluyorsun hayatı,
Anlıyorsun insanları, düşünüyorsun yarınları,
Kiminin de tok belki karınları,
Kimse bu dünya için kafa patlatmıyor artık (!)
Yeni nesil resmen bok içinde,
Sorunun çözümünü aramıyorlar, nedeninde, n'içininde,
Sevmiyorlar da birbirlerini belli ki,
Kimse bu dünya için kafa patlatmıyor artık (!)
Yaşananlar bir alamet mi yoksa bir işaret mi?
Sorgularsan; derler buna: komplo iyi mi?
Aslında bu bir kaçış yolu değil mi?
Kimse bu dünya için kafa patlatmıyor artık (!)
Bana ne ben de uğraşmam neden yapayım ki?
Bugüne kadar kim için ne yaptım ki?
Meğer yalnız kalmam gerekmiş iyi ki..
Kimse bu dünya için kafa patlatmıyor artık (!)
Çevreme baksam, bir tek ağaç bile yok,
Evler, arabalar bir sürü yığıntı bol bol,
Çocukları koşup oynamaz, zaten evde oturuyor,
Kimse bu dünya için kafa patlatmıyor artık (!)
Belki de herkesin içine gelen bu,
Ne diye düşünsün elin adamı benim çocuğumu,
Ama bilmiyor yarınları görebilecek mi onun torunu?
Kimse bu dünya için kafa patlatmıyor artık (!)
İnsanlara zor geliyor bir şeyler yapmak,
Karanlığa küfretmek yerine bir tane mum yakmak,
Ne kadar basit değil mi yapmak dururken yıkmak,
Kimse bu dünya için kafa patlatmıyor artık (!)
Evrende her şey çok hızlı değişmekte,
Dün emekleyen çocuk bugün yürümekte,
Kalbim yoruldu bak, o da teklemekte,
Kimse bu dünya için kafa patlatmıyor artık (!)
Zor geliyor evet hepimize zor geliyor,
Kimseyi yargılayamam, bir hikaye bitiyor,
Kimilerinin ki belki daha yeni başlıyor,
Kimse bu dünya için kafa patlatmıyor artık (!)
Tek düze yaşayış ve monoton bir tarz,
Herkesin arayışı olmuş artık yolunacak bir kaz,
Zenginler mi çoğaldı yoksa fakirler mi az?
Kimse bu dünya için kafa patlatmıyor artık (!)
Birileri de amacına ulaştı elbet,
Şu saatten sonra kimse birbirine etmez merhamet,
Gelip geçer demek içinse biraz sabret,
Kimse bu dünya için kafa patlatmıyor artık (!)
Lütfen 2 dakika kendinizi yalnız bırakın,
Sonra insanlarla konuşun, dünyanızla takılın,
Küçük bir tebessüm edin ve güzel yarınlara umutla bakın,
Şimdi bu dünya için kafa patlatın!

30.06.2010 - 16:45 - Bozüyük

Emre Alıcı

Sanatsal Duygu Haykırışlarım 3

Sevgi dolu sözcükler midir düşünceyi belirten?
Yoksa sen misindir bendeki beni delirten?
Sen tabi ki sen...
Nasıl bırakırım seni bir tarafa?
Nasıl düşünmem artık?
Zor bilirim senin için ama düşün biz ne badireler atlattık...
Hani göğüs gererdik her şeye?
Hani meydan okumuştuk kaç seneye?
Hani daha da vardı yaşanacak?
E bitti şimdi ben miyim o alçak?
Nereden nereye şimdi değil mi?
Yürek dayanmaz, anlamaz iyi mi?
Delidir biraz da galeyana gelir,
Peşinden koşar, bakar, bakar ve erir...
Sızladı işte kalp (!) bir ayrılık acısı daha,
İstemezdim bunu, bu nasıl dünya?
Herşey karardı işte tam bu anda...
Bitti her şey şimdi şuan,
Yapacak bir şey yoksa susmaktır şifam,
İşte bundan sonra hayatımın kişiliği,
Sessiz ve derin şizofreni...

27.05.2010 - 01:36

Emre Alıcı

Sanatsal Duygu Haykırışlarım 4

Bitti aşkın dünyası karardı,
Senin sevgin kârdı, benim ki mi zarardı?
Sen yokken hayat epey dardı,
Gidiyorsun şimdi işte o da soldu, sarardı...
Bitti artık arayamam seni,
Hakkım yoktur bilirim ebedi,
Ama kalbe söz geçmez ey sevgili,
Görmesem de hissederim hayalini...
Bitti artık dönemem daha,
Yok bilirim kabullendim sonunda,
Geçmiş günlerin yorgunluğu sırtımda,
Arasam bulabilir miyim seni kalbimin ücretlerinde?
Bitti sevgim yok artık,
Mutlu musun işte ayrıldık,
Çok kırıldık, çok da yıprandık,
Anlatamadık, anlatmadık, anlayamadık...
Bitti bitti tamam gidiyorum,
Kaldı kursağımda sözler diyemiyorum,
Şon bir kez göreceğim olsam da seni,
Ömrüm boyunca sevdim, seviyorum...

26.05.2010 - Gün İçinde Farklı Zamanlarda..

Emre Alıcı

Sanatsal Duygu Haykırışlarım 5

Bir akşam üstü yine yürüyorum,
Bahar gelmemiş daha belli donuyorum,
Sıcaklığını arıyor tenim,
Çağırısam gelir misin sevgilim? ..
Kendi başıma çekilmez buralar,
Zordur hayat anlayana kadar,
Anlamak da istemem o zaten senin,
Çağırısam gelir misin sevgilim? ..
Can acır bilir misin yokluğunda,
Zarif bir namesin dudaklarımda,
Madem ki hikayemiz bitecek dersin,
Çağırısam gelir misin sevgilim? ..
Yorulduğum artık farkettiler sende,
Seni bulamamışken ben bende,
Yıkılır yine, alıştı hayallerim,
Çağırısam gelir misin sevgilim? ..
Aşkta vardı ya hani keramet,
Derdin bana biraz daha sabret,
Bil ki ben hep sabrettim,
Çağırısam gelir misin sevgilim? ..
Kalbim dinleseydi eğer beni,
Emin ol çoktan silerdi seni,
Ama mantığım da olmuş senin,
Çağırısam gelir misin sevgilim? ..
Kendimi kandırıyorken burda,
Yoksun bilirim hayatımda,
Ne kadar seni çağırısam da,
Gelmezsin değil mi sevgilim? ...

28.05.2010 - 21:11

Emre Alıcı

Sanatsal Duygu Haykırışlarım 6

Dün gece yürüyordum sokakta,
Köşede durdum birden, yavaşladım,
Döndüm arkama baktım, sen vardın,
Koştum sana ama, sen uzaklaştıkça uzaklaştın...
Uzattım ellerimi çaresiz bekleyişte,
Bağurdım bilinçsizce, özgürce,
Hani istediğimde yanımdaydın?
Nerdesin şimdi mutlu musun kendince?
Hayatımdaki herşeydin derdin,
Ee beni sevdiğini de söyledin,
Şimdi yalnızım işte bakıyorum derin derin,
Nerdesin hani tek sevdiğim?
Yürüsen o hayalinle bana doğru,
Koşarım sana bilirsin durmam,
Eskimedi de içerimdeki sana olan duygu,
Hadi gel tekrar ol, benim sağım, solum, önüm, arkam...

27-29.05.2010 - Günün farklı zamanlarında..

Emre Alıcı

Sanatsal Duygu Haykırışlarım 7

Siz ki dünyayı yönettiğini sanıp koltuğu kabaranlar!
Siz ki savaş arabaları üretip, silah satanlar!
Siz ki çocukları öldürmekten zevk alanlar!
Siz ki siz bir yığın ahmak! Siz ki dünyayı yönettiğini sananlar!
Siz ne anlarsınız ki düşenin halinden?
Siz ona hiç sordunuz mu bu halin neden?
Siz ki dünyayı yok etmeye adanmış, geçmiş kendinden,
Siz ki siz bir yığın ahmak! Siz ki dünyayı yönettiğini sananlar!
Sizin hiç evinize bomba düştü mü gecenin bir yarısı?
Sizin hiç babanız dağlarda teröristlere kurban gitti mi?
Sizin hiç yuvanız yıkıldı mı dozerlerle?
Siz ki siz bir yığın ahmak! Siz ki dünyayı yönettiğini sananlar!
Acizsiniz bunun farkında değil misiniz?
Düşünün biraz kimler tarafından sevilirsiniz?
Siz; " biz dünyayı yönetiyoruz dersiniz "
Siz ki siz bir yığın ahmak! Siz ki dünyayı yönettiğini sananlar!
Evet, insanlar korkar sizden çünkü silahınız var, çünkü paranız var, çünkü şanınız var,
Ne yapabilir sıradan bir insan size nasıl karşı çıkar?
Sizin paranız onları da alır, sonra yine satar,
Siz ki siz bir yığın ahmak! Siz ki dünyayı yönettiğini sananlar!
Yürekler kabarır acı çektiğinde, ağlar analar çocukları ölüme gittiğinde,
Onlar bu kadar düşünemez belki asıl dert nerde?
Ama siz hep vardınız bu derdin nedenlerinde,
Siz ki siz bir yığın ahmak! Siz ki dünyayı yönettiğini sananlar!
Evet, şimdi siz buna ne cevap verebilirsiniz?
Yaşananları görmez misiniz yoksa görmezden mi gelirsiniz?
Biliriz siz bunlara da uygun kalıp bulabilirsiniz,
Siz ki siz bir yığın ahmak! Siz ki dünyayı yönettiğini sananlar!
Evet, elbet her şey geçer, her şey unutulur,
İnsanlara güzel şeyler söylenip, olanlar unutturulur,
Televizyon, internet karşısında istenildiği kadar uyutulur,
Siz ki siz bir yığın ahmak! Siz ki dünyayı yönettiğini sananlar!
Evet evet size karşı gelemizler biliriz biz bunu,
Evet gücümüz yok belki tek amacımız söylemek sözü doğru,
Ne yaparsak yapalım sizi seven de vardır doğru,
Siz ki siz bir yığın ahmak! Siz ki dünyayı yönettiğini sananlar!
Her şeyin sonu vardır, biter elbet,
Gün gelecek o devran da çark edecek,
O zaman o ağlayan analar bakın size neler edecek?
Siz ki siz bir yığın ahmak! Siz ki dünyayı yönettiğini sananlar!
Evet evet elimizden geldiğince denedik biz de birşeyleri,
Söyleriz böyle gerektiğinde sözleri, şiirleri,
Emre de bugün böyle yaptı söyledi ve bitti..
Siz ki siz bir yığın ahmak! Siz ki dünyayı yönettiğini sananlar!

29.05.2010 - 20:32

Emre Alıcı

Sanatsal Duygu Haykırışlarım 8

Aşk diyorlar ya hani, iki insanın birbiri için her şeyi göze almasına,
Aşk diyorlar ya hani, onsuz yapamamanın acımtıraksı tadına,
Hani aşk diyorlar, yalnız yürüyememek bir yolda,
Hani aşk diyorlar ya, o yokken yemeğinin kursağında kalmasına...
Mutluluk diyorlar ya hani, aşkın nefes alışı,
Mutluluk diyorlar ya, yüreğinin cız edip, karşındakini arayışı,
Hani mutluluk diyorlar ya, insanları bir araya getiren,
Hani mutluluk diyorlar, duyguların karşılığını belli eden...
Ayrılık diyorlar bir de işte aşkın, mutluluğun, yaşantının sonuna,
Ayrılık diyorlar hani, bütün duygusallığın bitişine, son noktanın konuşuna,
Hani ayrılık diyorlar, ağızdan küfürün düşmediği o ana,
Hani ayrılık diyorlar, beddualarla dolu yaşanmışlığın kıyısına...
Hani buna da hayat diyorlar ya işte,
üç nokta...

30.05.2010 - 16:16

Emre Alıcı

Sanatsal Duygu Haykırışlarım 9

Ağlamak istiyorum şimdi, ağlamak istiyorum,
Hiç kimse yok yanımda, yalnız başıma oturuyorum,
Gözlerim hafifçe dolmuş, çevreme bakıp ağlamalı mı diyorum?
Yalnızım şimdi, yatağım ıssız ve soğuk,
Derdim mi var ondan bile bihaberim,
Çare arayan ağır bir hasta gibiyim...
Yalnızım şimdi, elimi kıpırdatmaya dermanım yok,
Yürümek mi? Bırak gitsin diyorum,
Dışarı çıkıp hava almak umrumda değil,
Bırak kendi halimde boğulayım...
Yalnızım şimdi, yaşamayı falan istemiyorum,
Ölümün kıyısındaiken hiçbir şey anlamak istemiyorum,
Dinlemeyi zaten bırakmıştım, şimdi iyice saçmalıyorum...
Yalnızım şimdi, kalbim yılların yorgunluğunu taşıyamıyor,
Sevgiler de benden eriyerek yitip gitmiş,
Şimdi, şuan haykırmalı mı diyorum?
Yalnızım şimdi, sesim soluğum çıkmıyor,
Küçük bir dokunuş belki aradığım beni hayata bağlayan,
Ama yok, yok diyorum ölsem de bir ağlayan...
Yalnızım şimdi, garip bir hayat sürdürdüğümün farkındayım,
Zaten sevmezlerdi beni de,
Bu kadar yalnız kalmayı hiç anlamadım...
Yalnızım şimdi, gözlerim de yavaşça kapanmakta,
Ellerimi kaldırıp hareket etmek istiyorum,
Ama yok, vücudum yorgunlaştı mı sanki?
Yalnızım şimdi, hayatı sona erdirmek için bir adım atmam gerek,
Yoksa bu daha nereye kadar sürecek?
Hoşçakal öyleyse hayatımın silüeti minik kelebek...

05.06.2010 - 18:36

Emre Alıcı

Şişman Olmak!

Şişman..!

Kelimeye baktığımda iğreti duran, belki pişman, pişmaniye gibi şeyleri çağrıştıran bir anlatımı olabilir.

Hatta bir söz grubu da vardır;

"Sakın olma şişman, sonra olursun pişman."

Bu külliyen yalandır, asıl olması gereken:

"Bugün ol ki şişman, sonra olmayasın pişmandır."

Ancak şişmanlık bir felsefedir Şişman kimse doğumundan itibaren istikrarını koruyarak göbeğine sahip çıkmış, balkonsuz eve benzeyen bir görünüme asla kavuşmamıştır. Anlık şişen ve inen kimse asla olmamıştır. Zaten onlara şişman değil, armut göbekli şişkolar denir. Şişman kimse yağlarının, göbeğinin ve bilumum vücudunun tüm uzuvlarının değerini bilir. O selülitleriyle mutludur, portakal kabuğu görünümü özellikle yaptığı bir şeydir.

Şişmanlar, ekonominin can damarıdır. Bugün fast food piyasası başta olmak üzere yemek piyasası şişman zevkine göre şekillenir.

Şişman, oturarak beslenir sonra yatar. Bu yüzden mobilya sektöründe de bir numara dikkat edilmesi gereken kimseler şişmanlardır.

Şişmanlar, zayıflardan daha fazla terler, böylece terini silmek için kullandığı peçete, havlu bir yana, vücudunun su ihtiyacı için yaptığı tüketim ekonomiyeye yaptığı katkılardan sadece biridir.

Toplu taşıma araçlarında; hastalara, yaşlılara, gazilere, çocuklu bayanlara yer verilmesi söylenir ancak siz şişmansanız emin olun söylenmese bile size öncelik çoktan tanınmıştır. Dolmuşta para uzatmak için yerinizden kalkmazsınız, birileri yerinize uzatır. Şehirler arası yolculuk yapıyorsanız, yanınızdaki kimse ilk mola yerinde siz rahat edin diye arkalarda kendine boş koltuk çoktan bulmuştur, 1 bilet parasıyla 2 kişilik yere rahatça yayılırsınız.

Küçükken arkadaşlarının kavgalarda arkasına aldığı 2 kişiden biri hep şişman olmuştur. Kavgada şişmanı olan 1 - 0 önde başlayan taraf olur.

İnsanlar parayı bulunca şişmanlar. Çünkü şişmanlık herkesin ulaşabileceği bir mertebede değildir. Fazlaca yemekten ileri gelir. Doğuştan şişmansanız bunun değerini bilin.

Şişman kıyafetleri her zaman özel olmuştur, zayıflıktan kırılanlar en aşağı XS giyebilirken, şişmanlar için X'ler öylesine fazladır ki.. XL, XXL, XXXL uzar gider. Bu size verilen değerdir.

İlla hasta olacaksanız Aleroksiya gibi kırılma noktasına gelmek yerine, her zaman Obeziteyi tercih edin.

Biz şişmanız arkadaşlar..!

Şişmanlığını kabul edecek, kompleksi olmayacak ve her zaman şişman arkadaşlarını koruyup kollayacak nitelikte olmak; şişmanın vazgeçilmez davranışlarından biridir.

Şişman iri duruşu ve asaletiyle girdiği ortamda her zaman fark edilir.

İlkokuldan beri siz parmakla gösterilen şişman ve uslu bir çocuksunuzdur.

Arkadaşlarınız size kimi zaman ayı, dana, manda gibi yakıştırma çabasında bulunsalar da onları üstlerine oturmakla tehdit edip başınızdaki savabilirsiniz. Lise çağında bu sıfatlar sempatik şişman kişiliğiniz sayesinde kuşum, canım halini alır. İlla ki bir hayvan seslenişi üzerinize yapışır, doğrudur ancak ayı yerine kuş, az bir gelişme değildir.

Sincap, kirpi olmaksızın kuş iyidir. Mutlu olun!

Büyüseniz de yüzünüzdeki o masumluk hiç geçmez. Hatta yaşlansanız bile siz tonton olursunuz, asla size zayıflara yaptıkları gibi kara kuru yakıştırmalarını yapmazlar. Meslek hayatında işçi bile olsanız eğer şişmansanız ilk defa sizi gören biri müdür sanır. Bunu lüks yerlerde kullanmak akıllıca olabilir. Bu kadar sıfatları ve güzelliği benliğinizde barındırırken hala neyden çekiniyorsunuz? Sizin şişman olarak utanacak hiçbir şeyiniz yok.! Bırakın şişman olmayanlar utansın. Bu yazıyı okuyunca güzel bir tebessüm ediyor ve `` evet ya `` diyorsanız; Şimdi...

Şişmanlığınızın değerini bilin!

03.09.2010 – 20.09 - Bozüyük

Emre Alıcı

Tam 100 Yıl Sonra

Bundan tam yüz yıl önce, belki de gelmiş geçmiş en büyük zaferlerden birini bu topraklar gördü. Denizin rengi kırmızıydı, şüheda toprağı sıksan fişkıracaktı. Tank, top, tüfek değil de yürekte savaşları kazandıran. Askeri deha, inanç ve birlik duygusuydu bizlere gurur kaynağı olan.

Sonra zaman geçti ve tam yüz yıl sonra bugünü yaşamaya başladı insanlık;
18.03.2015

Çanakkale zaferinden 100 yıl sonra ne oldu peki? Ya da bizlere nasıl bir şey empoze edildi de biz bu hale geldik demek daha doğru olacak sanırım. Bundan böyle bir dünya savaşı olup olmayacağı, bizim hangi tarafında olacağımız, savaş olsa da nasıl bir türde olacağı konularına hiç girmiyorum. Merak ettiğim konu insanımız!

Ataları sana, bana, ona bakmadan; ırk, dil, din, cinsiyet demeden omuz omuza savaşmış, vatan savunmasını bireysel duygu ve egolarından ayırık tutmuş, "ölmeyi emrediyorum" cümlesini görev addetmiş ve bir dakika düşünmemiş, normal bir insan fizyolojisine aykırı şekilde top mermisini kaldırmış, almak zorunda olduğu lastikleri almak için sahte para düzenlemiş ve istediğini elde etmiş, düşman askerinin de bir insan olduğu gerçeğini unutmadan gerektiği yerde ona dahi yardım edip savaşa devam etmiş ecdatların torunlarıyız.

Nedense tek övündüğümüz ecdatlarımızın başarıları. Göğsümüz kabardıkça bir hoş oluyoruz bu doğru. Peki, biz ne yapıyoruz?

Zaman zaman "bugün birlik ve beraberliğe ihtiyaç duyduğumuz günlerdeyiz" denilen yüzlerce açıklamanın ardından hangimiz birlik ve beraberlik emaresi gösterdik?

Yahut hangimiz kişisel, ego, hırslarımızı bir kenara bırakıp devleti için 2 saat daha fazla çalışan Japon vatandaşının duygusuna sahip olduk? Yoksa "devletin malı deniz, yemeyen keriz" daha mı hoşumuza gitti?

100 yıl önce dünyanın öbür ucundan, bir sebeple savaşa getirilmiş ve ataları bu topraklarda ölmüş olan ve her yıl düzenli olarak ziyaretini yapan, gerektiği yerde filmlerini çeken, Avustralya'dan gemi kaldırıp Çanakkale'ye yolculuk yapan Anzak düşüncesinin yanında, binlerce şehidimizi verdiğimiz Çanakkale'ye gitmeyi biz neden zor gördük?

Bırak düşmana yardım edip, etik bir savaş yapmayı, en yakın dostlarımızı satarken, her fırsatta yakınlarımızı kazıklamayı zekâ pırlıtsı olarak görürken, arkadan iş çevirmeyi büyük adamlık sayarken hangi fikriyata büründük?

Bize 100 yılda ne oldu?

Yoksa düşman komutanlarının "...savaşarak elde edemedik ama gün gelecek onlar kendi elleriyle bize gelecekler, biz kılıcımızı kıpırdatmadan..." dediği sözlere mi layık olmaya çalıştık?

Bundan bir 100 yıl sonrasını daha görebiliyor musunuz?

Bu durum Çanakkale Zaferi üzerinden bir toplum hesaplaşmasıdır. Nasılsa bir iç ses insanın davranışlarını yönlendirir, bu yazı da bir toplum iç sesidir.

Günden güne yozlaşmaktan geri durmayan insanların iç sesi, hepimizin iç sesi.

15:35 * 18.03.2015 * Kadıköy/İstanbul

Emre Alicı